

Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιο Ιερομάρτυρα Φωκά επίσκοπο Σινώπης



Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιο Ιερομάρτυρα Φωκά επίσκοπο Σινώπης

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν
ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά
μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι
τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἄκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ

ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὸ τροπάριον·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ ἀγίῳ Ναῶ σου, προσπεφυγότες οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐκλιπαροῦμέν σε, Φωκᾶ θεόληπτε· δώρησαι τοῖς δούλοις σου εὐκραεῖς τοὺς ἀέρας, εἰρήνην τε πρεσβείαις σου καὶ ὑγιεῖαν τελείαν· καὶ πάσης βλάβης ῥῦσαι καὶ φθορᾶς, τοὺς προσκυνούντας πιστῶς τὴν εἰκόνα σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄(50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
ἐν τοῖς Θεοτοκίαις Σεραφεῖμ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φωκᾶ ἱερομάρτυς, μαρμαρυγαῖς, ἔμπλησον ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, εὐχαῖς σου, ἵνα πίστει καὶ εὐλαβῶς σὴν εἰκόνα ἀσπάζομαι.

Αἶγλη ἐλλαμπόμενος ἔσαεὶ Θεαρχικῇ, Μάρτυς, ἐκ τοῦ ζόφου με τῶν παθῶν ἐξάρπασον καὶ ῥῦσαι σὸν οἰκέτην, Φωκᾶ θεόφρον, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Στηρίξας τὴν καρδίαν σου νοητῇ ἐν πέτρᾳ, θεόφρον, τὴν ψυχὴν μου τὴν ταπεινὴν ὀδήγησον ἐν τρίβοις τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς ἀγήρω ζωὴν καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Σεμνὴ χαῖρε, Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ δεχθεῖσα τὸν ἀχώρητον ἐκ δεινῶν αἵτησαι ῥυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει, καὶ εὐλαβῶς ἀνυμνοῦντας σε Πάνσεμνε.

Ῥδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Φωκᾶν τὸν πανένδοξον πάντες πιστῶς ἱκετεύσωμεν· ῥῦσαι ἡμᾶς βοῶντας ἐκ νόσων, ταῖς ἐνθέοις πρεσβείαις σου.

Δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἰσχὺν βελίαρ, Φωκᾶ, κατάβαλε, καὶ τῶν δεινῶν δόλων αὐτοῦ ῥῦσαι τοὺς σὲ πόθῳ δοξάζοντας.

Σθενούμενος, Πάνσεπτε, ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δίωξον τὰ πονηρὰ πνεύματα, λιταῖς

σου, ἐκ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίδα, Πανάμωμε, ἐμὴν εἰς σε ἀναθέμενος, δίδου μοι νῦν, ὃν ἔτεκες, Κόρη, εὐμενῆ τε καὶ ἴλεων.

Διάσωσον, φωστήρ τοῦ κόσμου, Φωκᾶ θεηγόρε, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων τοὺς δούλους σου, ταῖς θείαις σου πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Στεφάνου διπλοῦ ἀξιωθεὶς μακάριε, αἱμάτων ῥοῶν, τῆς ἀρχιερωσύνης τε, τοὺς πιστοὺς ἰκέτας σου μὴ παρίδης, Πάτερ, ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Λυτρωτῇ, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων ἰλασμόν καὶ βίου διόρθωσιν.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας πάσης ἀμαρτίας, Φωκᾶ πανένδοξε, ἐξανάστησον πρεσβείαις σου, καὶ πρὸς μετανοίας φῶς ὁδήγησον.

Ἵπερήφανον φρύαγμα ἐκ τῶν θεραπόντων σου ἀποδίωξον, ᾧ Φωκᾶ καὶ περικόσμησον ταπεινώσει θείᾳ, ἰκεσίαις σου.

Χριστοκῆρυξ θαυμάσιος καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος χρηματίσας τοὺς ἰκέτας σου νικητὰς ἐχθροῦ, Φωκᾶ ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Ῥᾶνον, Κόρη πανάχραντε, ἐφ' ἡμᾶς τὰ θεῖα ἐλέη σου, καὶ ὡς Μήτηρ καθικέτευε ὑπὲρ τῶν σῶν τέκνων τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Πλήρης ἀληθῶς δόξης θείας, παναοίδιμε, ὢν ἐν οὐρανοῖς καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ κινδύνων τοὺς ἰκέτας σου.

Μῦρον ἢ εἰκὼν ἀναβλύζει σου ἢ πάνσεπτος, ῥεῖθρον ὡσπερ εἰ Φωκᾶ ἔνδοξε καὶ ἀποπλύνει τῶν βροτῶν δυσώδη πταίσματα.

Νέκρωσον, Φωκᾶ, τῆς σαρκός μου τὰ φρονήματα, καὶ φρονεῖν οὐράνια

καταξίωσον, καὶ πολιτείαν τῶν Ἀγγέλων ζῆν μοι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Ἄγνη, τοὺς εἰς σὲ νῦν καταφεύγοντας, νόσου ἐξ ἀπάσης ρῦσαι καὶ ἀπειλῆς, ἢ τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν γεννήσασα.

Ἦδὴ στ´. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ πανωλεθρίαν, μακάριε, ἀξίωσόν με φυγεῖν· ἀγάπην δ'ἀκίβδηλον, προσευχήν, ἐγκράτειαν καὶ σῶφρονα βίον, ταῖς λιταῖς σου, Φωκᾶ, δίδου μοι.

Κατεύθυνον πρὸς Θεὸν τὰ διαβήματα, ἔνδοξε, τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ δούλου σου, καὶ δώρησαι πατεῖν ἐπὶ ὄφρων καὶ σκορπίων Κᾶρας, ταῖς ἐνθέρμοις ἰκεσίαις σου.

Συνθλάττειν μύλας, σοφέ, τοῦ δυσμενοῦς καταξίωσον οἰκέτην σου τὸν πιστὸν καὶ τέκνον ἀνάδειξον Θεοῦ Παντοκράτορος, καὶ τρυφῆς ἀύλου κοινωνόν, Φωκᾶ, ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ ἐνθεῶ, Ἄγνη, τὸ πνεῦμα μου καταλάμπρυνον, καὶ ἐκ παισμάτων δεινῶν καὶ νόσων πρεσβείαις σου μητρικαῖς ἀπάλλαξον, ταῖς πρὸς τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸν βίον μου κυβέρνησον.

Διάσωσον, φωστήρ τοῦ κόσμου, Φωκᾶ θεηγόρε, ἀπὸ κινδύνων καὶ νόσων τοὺς δούλους σου, ταῖς θείαις σου πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Προστάτα τῶν πιστῶν ἱερώτατε, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ βοηθὲ ἐτοιμότατε, μὴ παρίδης δεητικὰς φωνὰς σῶν ἰκετῶν, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς συμπαθῆς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν θερμῶς ἐκβοώντων σοι· παῦσον σαρκὸς τὰς νόσους, καὶ πνεύματος ἀρρώστιας, παρὰ Κυρίου, ὦ Φωκᾶ, τὴν χάριν δεξάμενος.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν

ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον,

Ἐκ τοῦ κατὰ κατὰ Ἰωάννην

(Κεφ. ιε´17-27, ιστ´1-2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ’ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ’ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς μετ’ ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ’ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Μὴ καταπιστεύσης με.

Πλεόντων εἰδότες σε, Φωκᾶ θεόσεπτε, πάντες βοηθὸν οἱ δοῦλοι σου, ὀρφανῶν προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα, ἰατρὸν νοσοῦντων, καὶ πασχόντων ῥύστην, αἰχμαλώτων ἀπολύτρωσιν καὶ τῶν ἐν θλίψεσι χαρμονήν, πανεύφημε, ἄληκτον καὶ

ρύστην τῶν ἐν πάθει δεινοῖς καὶ κινδύνοις, πανόσιε· διὸ σοὶ βοῶμεν· δεήσεις νῦν προσάγαγε Θεῶ, ὅπως τῶν σῶν ἀπολαύσωμεν δωρεῶν, θεόληπτε.

ᾠδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθρα αἱμάτων σου τοῖς ὄμβροις ἀπεξήρανας δαιμονικῆς ἀπάτης· καταρδεύεις δὲ νῦν τοὺς πόρους τῶν σῶν δούλων, Φωκᾶ ἀειμακάριστε, τῶν ἰάσεων τοῖς ῥεῖθροις.

Χαίρων, Φωκᾶ, ἐν Παραδείσῳ μετ' Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς τιμῶντας πιστῶς τὴν ἔνδοξον σου μνήμην, εὐχαῖς σου καταξίωσον τῆς τρυφῆς τοῦ παραδείσου.

Μάρτυς Χριστοῦ Θεῶ προσάγεις τοὺς τιμῶντάς σε, Φωκᾶ, κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν, νόσων τε καὶ κινδύνων, ταῖς θείαις ἰκεσίαις σου, καὶ παντοίων ἀλγηδόνων.

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε μόνην προστασίαν καὶ ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου, Παρθένε, τῶν σκανδάλων ἀεὶ τοῦ ὄφους, πρεσβείαις ταῖς Μητρικαῖς σου ῥύομαι, καὶ κινδύνων ἀδοκῆτων.

ᾠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἦλεων πᾶσι τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσιν, ὦ Φωκᾶ, ἀπέργασαι τὸν Κτίστην, καὶ θείαις λιταῖς σου, παράσχου σωτηρίαν.

Χάριτος θείας τὸν φωτισμὸν ἐν ψυχῇ σου, ὦ Φωκᾶ, δεξάμενος ὁμίχλην τῶν ἀσθενειῶν μου, διάλυσον εὐχαῖς σου.

Τοὺς τὴν σὴν μνήμην περιχαρῶς ἐκτελοῦντας, ἱεραῖς σου, Φωκᾶ, ἰκεσίαις, σῶζε ἐκ κινδύνων καὶ πάσης ἄλλης βλάβης.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦ, Κόρη, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, σὺ γεννήσασα ἀρρήτως, τοὺς σοὺς δούλους αἴτησαι ῥυσθῆναι, πυρὸς τοῦ αἰωνίου.

ᾠδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Βρύεις ἰαμάτων ποταμούς, θεόφρον, παύεις φλογμὸν παθημάτων τῶν δούλων σου, δαιμονικοὺς τε βυθίζεις δόλους πρεσβείαις σου.

Προστάτην σε πλουτοῦντες, Φωκᾶ ἱεράρχα, μετὰ Θεὸν καὶ σωτῆρα καὶ πρόμαχον, ἐκ πάσης βλάβης ῥυόμεθα, ἰκεσίαις σου.

Πιστῶς σε μακαρίζω, Φωκᾶ θεηγόρε, ὅτι παθῶν μου τὸν ζόφον ἐδίωξας, ὡς φωταυγῆς Ἱεράρχης, θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία, ὄμβρισόν μοι ἄφεσιν πταισμάτων, καὶ ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι, δέομαι, καὶ συμφοραῖς νῦν ποντούμενον ἐλευθέρωσον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀστέρα τὸν φαεινόν, Φωκᾶν, εὐφημοῦμεν, δεόμενοι ῥυσθῆναι, λιταῖς αὐτοῦ ἐνθέρμοις, νόσων καὶ θλίψεων.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, Φωκᾶ θεηγόρε, ἐκ κινδύνων καὶ χαλεπῶν νόσων, τοὺς τιμῶντας τὴν ἐνδοξον σου μνήμην, καὶ λύτρωσαι τῶν ἄδου πικρῶν κολάσεων.

Προστάτην σε ἔχομεν οἱ πιστοί, πλεόντων καὶ πάντων τῶν νοσοῦντων ῥύστην θερμόν, αἰχμαλώτων σώστην, πεινῶντων τε τροφέα, καὶ χαρμονὴν ἐν λύπῃ, Φωκᾶ πανεύφημε.

Τοῦ Εὐαγγελίου μυσταγωγός, ἱερῶν θαυμάτων, θεοδόξαστος αὐτουργός, Ἐκκλησίας στῦλος, Φωκᾶ ἱερομάρτυς, ἐδείχθης διασώζων, τοὺς προσιόντας σοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ´. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἀστέρα πανέκλαμπρον καὶ φωτοφόρον, Φωκᾶ, ἐν ὕψει σε ἔθετο τῆς Ἐκκλησίας Χριστός, θαυμάτων ταῖς λάμπεισι, πάντων τὰς διανοίας καταυγάζοντα ὄντως, μειοῦντα καὶ ὀμίχλην τῶν δεινῶν νοσημάτων, τῶν πίστει προσιόντων τῇ σκέπῃ σου θεόληπτε.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σώζεις ἐκ κινδύνων καὶ δεινῶν, πίστει προσιόντας σῆ σκέπη, Φωκᾶ θαυμάσιε, νέμεις δὲ χαρίσματα καὶ ἰαμάτων κρουνοὺς, ὡς Ἀγγέλων συνόμιλος, Ἁγίων δὲ πάντων, τοῦ χοροῦ συμμετοχὸς καὶ Παραδείσου τρυφῆς· ὅθεν καὶ ἡμεῖς

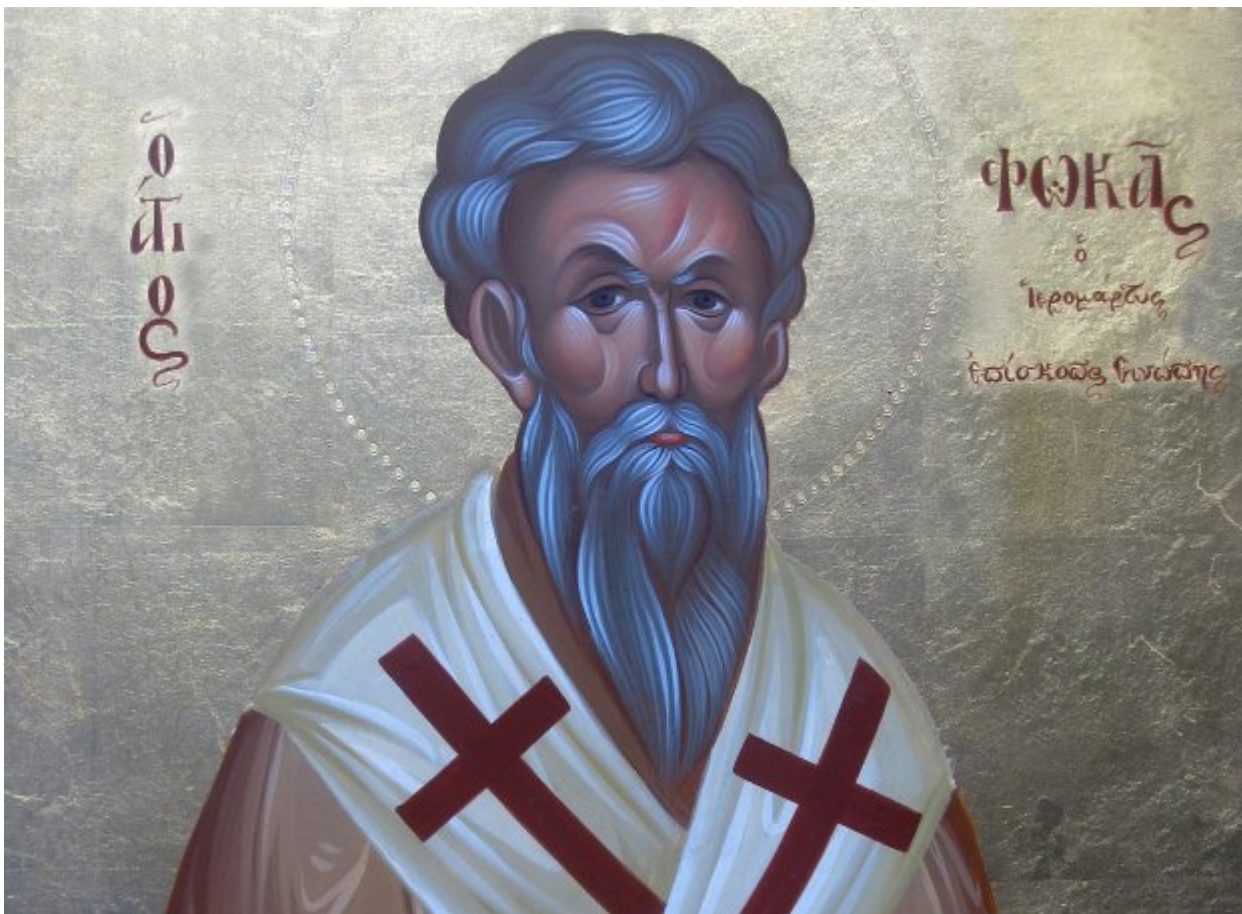
δυσωποῦμεν, φύλαττε καὶ φρούρει σοὺς δούλους, πάσης ἀντιθέου περιστάσεως.

Τῶν δούλων σου πρόσδεξαι τὰς δεήσεις, πανσέβαστε, καὶ λύτρωσαι, Φωκᾶ, ἀπὸ νόσων ἡμᾶς δεινῶν καὶ θλίψεων.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.



Ἡμερομηνία Εορτής: 22 Σεπτεμβρίου

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τοῦ Πνεύματος, ὀφθεῖς δοχεῖον λαμπρόν, θαυμάτων ἐπλούτησας, τὴν παρ' αὐτοῦ δωρεάν, Φωκὰ ἱερώτατε, ὅθεν ἱεουργήσας, τῷ Σωτήρι ὁσίως, ἔπιες ἐν ἀθλήσει, τὸ ποτήριον τούτου, ὧ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λείψανα

Μέρος της Κάρας του Αγίου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Ξενοφώντος Αγίου Όρους. Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στις Ιερές Μονές Σταυρονικήτα Αγίου Όρους και Παναγίας Σουμελά Βερμίου.